

Don Santo Ripamonti — mé l' regorde —
l'éra pròpe nassìt per vess ü prèt;
l'éra, 'nsoma, nassìt per mèt decorde
in nòm del nòst Signùr, tòta la zét.

Gnecchi Luigi

Come desmentegà ch'i sò grignade
issé mai rümurùse e töte piene,
per fà ch'i födèss söbet cunsulade
in chèla sò alegrèssa i nòste pene?

Certo l' mancàa mia gna la bachèta,
quando me l' fàa danà per i caprésse.
Ma l'ia öna medesina benedèta,
che sèmper la m'ha ötät a fà giödésse.

Don Santo l'éra sàe pròpe del bù.
E gh'è certo vülit la sò passiensa
mia sul per insegnàm la religiù,
ma per fam crèss di òmegn de cosciensa...

Mé me 'interèssa miga de sai
se i somésse d'i précc compàgn de lü
i va dré a svilüpàss o a scomparì.
Chésto ché, forse, i pöl sail nissü.

Oi nòst caro Don Santo, Diretùr,
per vess sincér, l'ho conossìt mia tàt;
a l' só però che l'è stacc fort l'amùr
che a l'Oratore nòst a l' gh'à portàt.

I scècc i vé sö grancc impo a sò möd.
Per chèl che me riguarda, òi dì però
che se pròpe só mia ü braghér del töt,
in fond in fond a l'è anche mèret sò!

